

MAJ 2013

DUSZA LUDZKA JEST NIEŚMIERTELNA

UŚWIĘCENIE DUSZY I CIAŁA

1. Wprowadzenie

Niemożliwość zdefiniowania pojęcia "duszy" wskazuje na to, że wyjaśnienia problemu czym jest dusza nie powinniśmy szukać na płaszczyźnie nauk ścisłych, ale raczej w odniesieniu do relacji — danej nam w doświadczeniu wiary — pomiędzy Bogiem a człowiekiem. Nieśmiertelność duszy ludzkiej uświadamia nam, że życiodajna relacja Boga do człowieka nie zostaje przerwana w momencie śmierci człowieka. Relacja ta jest silniejsza od śmierci, a to oznacza, że dzięki miłości Boga również ludzkie istnienie jest silniejsze od śmierci biologicznej.

Człowiek jest nie tylko stworzony przez Boga, jest stworzony na Jego obraz i podobieństwo. Jest stworzony z duszą i ciałem.

2. Odkrycie

W oparciu o poniższe fragmenty Pisma św. odpowiedzmy na pytanie:

Czym jest dusza ludzka?

Wtedy to Pan Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia, wskutek czego stał się człowiek istotą żywą. Rdz 2,7

Tym zaś, który umacnia nas wspólnie z wami w Chrystusie, i który nas namaścił, jest Bóg. On też wycisnął na nas pieczęć i zostawił zadatek Ducha w sercach naszych. 2Kor 1,21-22

Osoba ludzka, obdarzona "duchową i nieśmiertelną" duszą, jest "jedynym na ziemi stworzeniem, którego Bóg chciał dla niego samego". Od chwili poczęcia jest ona przeznaczona do szczęścia wiecznego. KKK 1703

Dusza jest przestrzenią spotkania Boga z człowiekiem, w niej dokonuje się dialog miłości. W naszej duszy zapisane jest Boże Imię i moje imię, które zna tylko Bóg. W duszy określona jest moja prawdziwa tożsamość, moja tęsknota i pragnienie Boga. Nieśmiertelność duszy świadczy o ciągłości mojego ja.

3. Zrozumienie

Dlaczego i jak należy dbać o swoją duszę i ciało?

Sam Bóg pokoju niech was całkowicie uświęca, aby nienaruszony duch wasz, dusza i ciało bez zarzutu zachowały się na przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa. 1 Tes 5, 23

Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle. Mt 10,28

*Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was? 1 Kor 3,16
Człowiek, stanowiący jedność ciała i duszy, skupia w sobie dzięki swej cielesnej naturze elementy świata materialnego, tak że przez niego dosięgają one swego szczytu i wnoszą głos w dobrowolnym chwaleniu Stwórcy. Nie wolno więc człowiekowi gardzić życiem ciała, lecz przeciwnie, powinien on uważać ciało swoje, jako przez Boga stworzone i mające być wskrzeszone w dniu ostatecznym, za dobre i godne szacunku (Sobór Watykański II, konst. Gaudium et spes, 14). KKK 364*

Jesteśmy odpowiedzialni za swoją duszę. Za to by zawsze była w „kontakcie” z Bogiem, by nie zagłuszyć jej naturalnego podążania za prawdziwym dobrem. By dbać o duszę trzeba też dbać o ciało. Ciało jest świątynią, w której mieszka Bóg. Ciało jest uświęcone Bożą obecnością, wymaga naszego szacunku i troski.

Pomiędzy duszą i ciałem istnieje ścisła relacja, i tak jak dusza oddziałuje na ciało – popychając je do działania dobrego, tak i ciało ma wpływ na duszę – podążając za pokusami, zatraceniem.

By dbać o duszę i ciało musimy wkroczyć na duchową drogę. Musimy dać Bogu miejsce w sobie i swoim życiu. Nie chcemy już niczego budować sami, nie chcemy nadal sami kierować swym życiem. Pragniemy, żeby to On nas przemieniał, na swój sposób stwarzał nas od nowa, by prowadził i wyznaczał kierunek. Nie chcemy już nic robić dla własnej chwały, słabną w nas ludzkie, przyziemne aspiracje. Świadomi swojej grzeszności pragniemy, by Bóg działał w nas swoją mocą i uzdrawiał nasze słabości, uwalniał nas od przywiązań i niezdrowych pragnień, by budował w nas świątynię swego Ducha.

4. Zastosowanie

Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni, bo ujrzemy Go takim, jakim jest. Każdy zaś, kto pokłada w Nim tę nadzieję, uświęca się podobnie jak On jest święty. 1 J 3, 2-3

„Staraj się o częste obcowanie z Duchem Świętym — Wielkim Nieznajomym — od którego zależy twoje uświęcenie. Nie zapominaj, że jesteś świątynią Boga. — W centrum twojej duszy przebywa Pocieszyciel: słuchaj Go i bądź uległy Jego natchnieniom.” J. Escriva „Droga”

Modlitwa do Ducha Świętego o nasze uświęcenie.